

Christian Morgenstern,
The Werewolf

tradukita de Alexander Gross

A Werewolf, troubled by his name,
Left wife and brood one night and came
To a hidden graveyard to enlist
The aid of a long-dead philologist.

“Oh sage, wake up, please don’t berate me,”
He howled sadly, “Just conjugate me.”
The seer arose a bit unsteady
Yawned twice, wheezed once, and then was
ready.

“Well, ‘Werewolf’ is your plural past,
While ‘Waswolf’ is singularly cast:
There’s ‘Amwolf’ too, the present tense,
And ‘Iswolf,’ ‘Arewolf’ in this same sense.”

“I know that—I’m no mental cripple—
The future form and participle
Are what I crave,” the beast replied.
The scholar paused—again he tried:

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

tradukita de Bertilo Wennergren

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel splinto
atentis vortojn de l’ mortinto.

De “lupfantomo”, simpla rekta,
tra “lupfintomo”, plej perfekta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho, koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

...

Christian Morgenstern,
Varulven

tradukita de Sven Collberg

En varulv lopp från fru m.m.
en vacker afton samt begav
sig till en bymagisters grav
och bad: “Var snäll och konjugera.

mig!” Byskolläraren stod upp
på blecknamnsskyltens
mässingknopp
med svar till den, som satt på pass
med tåligt korslagd tass på tass.

“Jag var-ulv 1:a pers. i sing.,
du, han, hon, den, det var-ulv. Så
vi voro-ulv, I voren. På
de voro-ulv kom ingenting.”

Varulven myste glad åt hur
pers. hade följts av sing. och plur.
“Fast”, bad han, “kan det inte ges
ens
en enda pers. i tempus presens?”

...

Christian Morgenstern,
Der Werwolf

Ein Werwolf eines Nachts entwich
von Weib und Kind und sich begab
an eines Dorfschullehrers Grab
und bat ihn: „Bitte, beuge mich!“

Der Dorfschulmeister stieg hinauf
auf seines Blechschields Messing-
knaufl
und sprach zum Wolf, der seine Pfo-
ten
geduldig kreuzte vor dem Toten:

„Der Werwolf“ – sprach der gute
Mann,
„des Werwolfs, Genitiv sodann,
dem Werwolf, Dativ, wie man’s
nennt,
den Werwolf, - damit hat’s ein End!“

Dem Werwolf schmeichelten die
Fälle
er rollte seine Augenbälle.
„Indessen“, bat er, „füge doch
zur Einzahl auch die Mehrzahl
noch!“

...

“A ‘Will-be-wolf?’ It’s just too long:
 ‘Shall-be-wolf?’ ‘Has-been-wolf?’ Utterly
 wrong!
 Such words are wounds beyond all suture—
 I’m sorry, but you have no future.”

The Werewolf knew better—his sons still slept
 At home, and homewards now he crept,
 Happy, humble, without apology
 For such folly of philology.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de
 CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Maten-
 stelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Anglan
 de Alexander Gross.*

Arg-825-1657 (2013-02-13 18:39:45)

Tiu ĉi angligo troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

La viro ĉagreniĝis tamen:
 “Jam fermis mi per fin’ kaj
 amen,
 ĉar netransiraj bestoj feblas
 kaj la pasiv’ neniam eblas.”

Sed lupfantomo pri transiro
 ja spertas pli ol eĉ vampiro.
 La lup’ revenis larmokula
 al sia famili’ ulula.

*Traduko de la Germana poe-
 mo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGEN-
 STERN (Kristiano Ma-
 tenstelo, *1871-05-06 – †1914-
 03-31) en Esperanton de Bertilo
 Wennergren.*

*Arg-825-1653 (2013-02-14
 23:29:47)*

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Bekänna måste vår magister,
 att därvidlag fanns vissa brister.
 En varulv sine imperfecto
 var contradictio in adjecto.

Varulven satt med tårad lins.
 Han visste att han fanns och finns.
 Därtill kom också fru m.m.
 som även måste existera.

*Traduko de la Germana poemo “Der
 Werwolf” de CHRISTIAN MORGEN-
 STERN (Kristiano Matenstelo, *1871-
 05-06 – †1914-03-31) en la Svedan de
 Sven Collberg.*

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

*Tiu ĉi francigo troviĝas ne la
 reterjo [http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#
 sv](http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv).*

Der Dorfschullehrer aber musste
 gestehn, dass er von ihr nichts wus-
 ste.
 Zwar Wölfe gab’s in großer Schar,
 doch „Wer“ gab’s nur im Singular.

Der Wolf erhob sich tränenblind –
 er hatte ja doch Weib und Kind!
 Doch da er keine Gelehrter eben,
 so schied er dankend und ergeben.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poe-
 mo estas CHRISTIAN MORGENSTERN
 (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 –
 †1914-03-31).*

Arg-825-1652 (2013-02-11 18:44:21)